

Avskrift av artikel i Västerbottens Folkblad måndag den 8 maj 1967.

Vilhelmina-kör på länsturné

Körsång från Vilhelmina?

Nej, det kan ju inte vara så mycket.

Möjligen några gamla tanter, som samlas då och då för att sjunga våra vanligaste kyrkliga slagdängor, och dricka kaffe. Men då har man uppenbarligen inte hört talas om Cantamus-kören.

Don Oberg heter en ung energisk man, ursprungligen från Chicago.

Denne herr Oberg vände så åter till förfäderna Öbergs Sverige och hamnade i Vilhelmina.

Körsång hade alltid varit Don Obergs passion, och därför ville han bilda en egen kör. För att föra ut god körsång på byarna, som Don berättade.

Kärvt var det i början, och värst av allt, man var inte intresserad av god körsång ”ute i byarna”. Det var då det, på senhösten 1965.

Nu har Cantamus-kören blivit känd.

Runt om i Lappmarken har man sjungit och i helgen har man begivit sig ut på stor turné.

Lycksele, Umeå och Örnsköldsvik ska besökas.

I Umeå gav Cantamus-kören på söndagen en konsert i Betelkyrkan.

Tydligt är intresset för god körsång inte bara svalt ”ute i byarna” utan även i kultur-och högskolestaden Umeå.

Således hade 26 personer lyckats infinna sig, vilket noteras som bottenrekord i Umeå.

Cantamus-kören har en kyrklig repertoar med både traditionella och moderna verk.

Repertoaren är genomgående av mycket hög klass, bl.a. framför man så krävande verk som Brahms mottetter.

Kören utmärks av en utomordentligt god balans och mycket intensiv och jämn körklang.

Intonationen brast tidvis något, men det torde bero på trötthet.

Framförandet var hela tiden av högsta klass, men nog svängde det till lite extra när det blev dags för negro spirituels.

Men så har ju också dirigenten Don Oberg den amerikanska körtraditionen att falla tillbaka på.

Till nästa gång upptäcker kanske Umeåpubliken Cantamus-kören.

För det är den värd.